

раніше, сутенерство - це діяльність, яка здійснюється у вигляді промислу, добре організованими злочинними угрупованнями, за наявності великих незаконних, тінювих грошових обертів.

Міжвідомча взаємодія повинна здійснюватись між правоохоронними органами та такими органами, як служба безпеки України, державна прикордонна служба України, митна служба України, прокуратура та ін. З метою проведення взаємних консультацій щодо взаємообміну інформацією, складання та реалізації спільних планів щодо проведення слідчо-оперативних та оперативно-розшукових дій з метою оперативного супроводження кримінальних справ.

Взаємодія між ОВС з урядовими, неурядовими, громадськими організаціями та населенням.

У ситуації, яка склалася, на нашу думку, слід скооперувати діяльність усіх можливих органів і організацій задля досягнення мети, що полягає у найефективнішій протидії втягненню у заняття проституцією, шляхом ліквідації всіх чинників, які їй сприяють, для зниження кількості вчинених злочинів. Протидія цьому явищу має бути масштабною та всеохоплюючою, до якої повинні бути залучені:

- міністерства та спеціалізовані установи, до яких, в першу чергу, слід віднести міністерство внутрішніх справ, а також інші міністерства, профільні комітети і відомства, служби у справах неповнолітніх та соціальні служби, у тому числі до компетенції яких віднесено забезпечення дотримання та захист прав дітей та молоді;

- професійні спілки (головним чином, федерація профспілок України), основним завданням яких має бути контроль за реалізацією права на працю та недопущення, а у разі допущення - миттєва реакція на залучення дітей працездатного віку до праці, яка не відповідає рівню їх розвитку (так, більшість дітей, які працюють, виконують важку фізичну роботу, піддаються високій нервовій напрузі, не мають права на обід чи перерву, працюють в умовах високої запиленості чи загазованості, тобто в умовах, які важко назвати допустимими).

Щодо неурядових громадських організацій, то слід зазначити, що їх основна перевага в тому, що вони можуть інтегруватися, вони більш гнучкі, ніж державні органи, і це дає їм можливість швидко реагувати на зміну ситуації у суспільстві. Громадські організації вільні у виборі форм та методів роботи, вони не зарегламентовані певними нормами, і не обмежені функціями та рамками.

Щодо взаємодії ОВС із населенням, то слід зазначити, що на сьогоднішній день в діяльності міліції основне завдання складає підвищення довіри населення до працівників міліції (ця довіра має бути взаємною).

Місце інституту кримінальної відповідальності юридичних осіб в системі кримінального права України

Боднар Х.Й., слухач курсу з підготовки фахівців ступеня вищої освіти «Магістр» за спеціальністю «Правознавство» ННІЗН НАВС *Науковий керівник:* кандидат юридичних наук, доцент *Кісілюк Е.М.*

Загальновизнаним є той факт, що юридична особа виступає суб'єктом права нарівні з фізичною особою. Згідно зі ст. 18 чинного КК України суб'єктом злочину є фізична осудна особа, яка вчинила злочин у віці, з якого відповідно до цього Кодексу може наставати кримінальна відповідальність. Спеціальним

суб'єктом злочину є фізична осудна особа, що вчинила у віці, з якого може наставати кримінальна відповідальність, злочин, суб'єктом якого може бути лише певна особа.

У зв'язку з тим, що останнім часом суспільство йде шляхом технократизації та глобалізації економічних процесів, усе частіше постає питання про застосування заходів кримінально-правового впливу до юридичних осіб за шкоду, спричинену суспільству, особі та державі.

Серед прибічників встановлення кримінальної відповідальності юридичних осіб є Л. І. Шеховцова. Вона, поділяючи думку про встановлення кримінальної відповідальності юридичних осіб, зазначає такі переваги її встановлення: 1) значна кількість злочинів вчиняється через юридичних осіб, цивільна відповідальність не дає тих процесуальних гарантій, які наявні при кримінальному переслідуванні; 2) на юридичних осіб може накладатися штраф, що значно перевищуватиме максимальний розмір штрафу для фізичної особи; 3) не є правильним те, що кримінальну відповідальність за діяння, вчинені на користь юридичної особи, несуть лише фізичні особи; 4) якщо наша держава хоче набути членство в Європейському Союзі, то потрібно ввести кримінальну або квазікримінальну відповідальність юридичних осіб, як це зроблено в багатьох європейських державах [1].

Противники запровадження кримінальної відповідальності юридичних осіб часто не заперечують проти переваг запровадження такого інституту, а заперечують проти теоретичної (доктринальної) можливості запровадження кримінальної відповідальності юридичних осіб. Ось їх аргументи: 1) визначення суб'єкта злочину, які містяться у кримінальних кодексах, вказують на те, що суб'єктом злочину є тільки фізична особа; 2) умовою притягнення до кримінальної відповідальності є реалізація принципів особистості і винної відповідальності, згідно з якими суб'єктом злочину визнається тільки фізична особа і які фізично не можуть бути реалізовані стосовно юридичних осіб, оскільки юридична особа фізично не може мати таких характеристик, як осудність і вік (ознаки суб'єкта злочину), проголошених ще під час Великої французької революції, і юридична особа фізично не може характеризуватися виною (психічним ставленням до вчиненого, психічним станом). Юридична особа як така не має психіки. Отже, притягнення до кримінальної відповідальності юридичної особи суперечило би принципам особистості і винної відповідальності у кримінальному праві, що було би неприпустимим [2, с. 118].

На сучасному етапі відбувається більш ґрунтовне вдосконалення кримінального законодавства з приводу вирішення вказаного питання. Так, 23 травня 2013 року Верховна Рада України прийняла Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України стосовно відповідальності юридичних осіб», який вступив у дію з 1 вересня 2014 року [3]. Змінами до Кримінального Кодексу України передбачено визначення конкретного переліку злочинів, за вчинення яких уповноваженою особою юридичної особи, до останньої можуть бути застосовані заходи кримінально-правового характеру, підстави звільнення юридичної особи від їх застосування, види заходів кримінально-правового характеру та загальні правила їх застосування.

Положеннями закону передбачається застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру, якими пропонується вважати (ст. 96-

6 КК України) штраф, конфіскацію майна та ліквідацію юридичної особи. При цьому підставою для застосування до юридичної особи цих заходів є вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого зі злочинів, передбачених ст. 209, 306, ч. 1 і 2 ст. 368-3, ч. 1 і 2 ст. 368-4, ст. 369, 369-2 КК України, або вчинення уповноваженою особою від імені юридичної особи будь-якого зі злочинів, передбачених статтями 258-258-5 КК України. Законом передбачено, що заходи кримінально-правового характеру не можуть застосовуватися до державних органів та органів місцевого самоврядування, організацій, що ними створені, фондів соціального страхування, а також міжнародних організацій.

На нашу думку, прийняття Україною цього Закону є позитивним вдосконаленням кримінального законодавства на міжнародному рівні, так як законодавством більшості іноземних країн передбачена кримінальна відповідальність юридичних осіб, зокрема вона існує в США, Англії, Австрії, Бельгії, Голландії, Франції, Португалії та ін.

Список використаних джерел:

1. Шеховцова Л. І. Про доцільність встановлення кримінальної відповідальності юридичних осіб (досвід іноземних держав) [Електронний ресурс] / Л. І. Шеховцова. - Режим доступу : <http://www.jurlugansk.ucoz.org/publ/9-1-0-20>.
2. Гуртовенко О. Л. Щодо запровадження кримінальної відповідальності юридичних осіб / О. П. Гуртовенко // Актуальні проблеми держави і права: збірник наукових праць. - № 59. - 2011. - Ст. 112-121.
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України стосовно відповідальності юридичних осіб: Закон України від 23 травня 2013 року № 314-VII [Електронний ресурс] - Режим доступу до закону: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/314-18>.